

ды, очигъ на графинѣтъ, които разе-
лабвахъ всичкигъ му сили. И когато гле-
даше умственно кръстътъ на нѣкой отъ
мученицитъ Поляцы, стлѣбцигъ на бѣ-
силото му ся прѣставяхъ като двѣ нѣ-
гокаплющи рѣцѣ, които ся сплитахъ лю-
бовно около шѣгъ му. И когато
бынуваше покрыгъ съ сѣвгъ Сибирскы
пустыни окървавены съ кръвтъ на По-
ляцитъ мученицы, пятната отъ кръвтъ
сякашъ чѣ оживявахъ, и сгруваше му ся
чѣ вижда устны ружаны, устнитъ на
проклетѣтъ графинѣ коиго примамвахъ
неговѣтъ, и благополучіето и наслажде-
ніята които го очаквахъ въ Женевѣ рас-
паляхъ всичкото му тѣло.

Напусто ся бореше като бѣсенъ срѣ-
щу туй немилостиво омагьосваніе. На
пусто си бахтеше челото съ двѣтъ си
бушници, напусто ся мѣсташе, на пус-
то ся озърташе на всякъдѣ, и заличаше
подлгъ, ту стѣнитъ ту къмъ въздухтъ;
защото на всякъдѣ срѣщаше привлека-
телнитъ очи на Графинѣтъ, на всякадѣ
виждаше рѣцѣгъ и обзаягелното ѣ ус-
михваніе.

Но тази отчаянна борба съ умтъ му
го омалоуми много. Главата му вече